

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB21 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB21 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 194.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb21-txt-shoot-n141.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB21:141

#

Angaaende »Indøvelse i Christendom« og dens Forhold til et Bestaaende.

[a] Angaaende »Indøvelse i Christendom« og dens Forhold til et Bestaaende.

Den er aldeles konservativ, vil just eller kan just bevare et Bestaaende.

Men Sagen er, dens Forfatter er ikke en Embedsmand, eller En, der saadan udendvidere slutter sig til det Bestaaende for at gjøre Embeds-Carriere.

Min hele Anskuelse er, hvad jeg altid har vedkjendt mig, at ikke Regjeringen men Mængden er det Onde; at derfor de sande Extraordinarii vilde have at tage Sigte mod Mængde for Regjeringen.

Men paa den anden Side en Extraordinair er noget Andet og Forskielligt fra en Embedsmand. Han har da først at tage Positionen saaledes ved Hjælp af en dialektisk Krydsning, at han ikke fordølger det Bestaaendes Misligheder - og nu faaer at see, om maaskee det Bestaaende vil støde ham fra sig, og gjøre ham om muligt til Bevægelsen i Betydning af Opinionen.

I gamle Dage kom de Extraordinaire med Sigte paa Regjeringen og søgende Tilhold hos Folket. Dette er ikke mere saa. Det Ny vil være, at den Extraordinaire tager omvendt Position men ikke tillader den Forvexling som naar en Embedsmand identificerer det at tjene det Bestaaende, og det at avancere o: D:.

Det beroer da paa, om et Bestaaende er sandt nok til at erkjende en saadan Extraordinair.

At operere paa den Maade er for den Vedkommende uhyre anstrengende idel Frygt og Bæven. Især da for mig, jeg der dog har saa meget af en Digter, og derfor heller ikke i strengeste Forstand er en Extraordinair, hvad jeg altid har indskærpet, men dog saa beslægtet dermed og anelsesfuld i Forhold dertil, at jeg dog kan gjøre opmærksom.